

так і психологічного. Вміння зацікавити та розвивати самотність, як індивіда, можливість адаптування к соціуму.

Розглядаючи систематичне підґрунтя даного питання. З свого боку, як розуміюча людина, вбачаю за потрібне підтримати обділених турботою та увагою дітей, адже, будь-яке добро, починається з дії. Треба розуміти, що їх життя вже ніколи не буде, таким як у звичайних середньостатистичних дітей. Статистика зазначає, що учні шкіл-інтернатів та дітей, які мешкають в дитячих будинках, фактично 82% вважають себе нещасливими. Ми можемо це змінити, кожен з нас. Все в наших руках. Підтримка, увага, турбота, активна участь громадських організацій, органів державної влади, волонтерських груп, може модернізувати старе бачення дітей-сиріт. Діти – це наше майбутнє, тому зробимо його щасливим [4].

Виходячи зі всього вищезазначеного, можна зробити висновок, що проблема сирітства є досить актуальною та в процесі модернізації поглядів, щодо її вирішення новації і активні, системні дії – ось рішення проблеми на сьогоднішній день.

Література:

1. Конституція України закон від 28.06.1996 № 254к/96-ВР.
2. Закон України «Про забезпечення організаційно-правових умов соціального захисту дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування»: від 13.01.2005р. № 2342-IV // ВВР України. – 2005.
3. Діти-сироти: Проблема, про яку говорять вголос [Електрон. ресурс] / Державна підтримка дітей-сиріт в Україні. – Режим доступу : <http://ua.textreferat.com/referat>.

Мізерна Ольга Ігорівна,

студентка 2 курсу судово-адміністративного факультету

Національний університет «Одеська юридична академія»

Науковий керівник: к.ю.н., доцент Давидова І.В.

ОСОБЛИВОСТІ СПАДКУВАННЯ ЗАСЕКРЕТНИМ ЗАПОВІТОМ

Інститут спадкування є досить важливим, адже за допомогою спадкування люди з давніх часів намагалися полегшити існування нащадкам після своєї смерті, людина живе і працює, усвідомлюючи, що в подальшому все нею набуте перейде згідно її волі, а якщо вона її не виявить, то за законом до близьких йому людей.

З цього виходить, що спадкоємство як перехід майна померлого до інших осіб можливе відбутися з 2 підстав – за заповітом або за законом.

Законодавством передбачено принцип пріоритету спадкування за заповітом над спадкуванням за законом.

Досить важливого значення при складанні заповіту відіграє його форма – спосіб за допомогою якого учасники фіксують своє волевиявлення. Зазвичай заповіти посвідчуються нотаріусом у встановленій законом формі, однак, починаючи з 1 січня 2004 року, був законодавчо закріплений новий вид спадкування за заповітом, а саме – «секретний заповіт», який значно відрізняється від загальноприйнятих за процедурою складання, оформлення та нотаріального посвідчення.

Відповідно до ч.1 статті 1249 Цивільного кодексу [1] (далі ЦК) секретним є заповіт, який посвідчується нотаріусом без ознайомлення з його змістом [1].

Одержавши конверт у якому знаходиться секретний заповіт, нотаріус перевіряє наявність на ньому підпису заповідача, ставить на конверті посвідчувальний напис, скріплює печаткою і в присутності заповідача поміщає його в інший конверт та опечатує. Зберігаються секретні заповіти в окремому пакеті в залізних шафах або сейфах до моменту отримання інформації нотаріусом про смерть заповідача.

Після отримання інформації про відкриття спадщини, нотаріус призначає дату для оголошення змісту заповіту повідомляючи членів сім'ї та родичів спадкодавця, якщо у нього наявна їхня адреса, якщо ж нотаріус не знає адреси родичів – він робить повідомлення в друкованих засобах масової інформації.

Відкриває конверт, у якому зберігався заповіт, та оголошує його зміст при присутності зацікавлених осіб та двох свідків. Про оголошення заповіту складається протокол, який підписують нотаріус та свідки.

На перший погляд здається все просто, однак складання такого заповіту містить деякі недосконалості.

Найбільшою проблемою є те, що звичайний громадянин, який не має достатніх знань у галузі права та не ознайомлений з правилами для кваліфікованого складання заповіту може допустити помилки при його складанні. Через це, написаний власноруч секретний заповіт, без перевірки на законність його положень нотаріусом, може містити вказівки, зміст яких зрозуміти неможливо, а також можливі волевиявлення, які прямо суперечитимуть спадковому законодавству та моральним засадам суспільства. В подальшому це призведе до можливих ускладнень при реалізації цього заповіту при відкритті спадщини. Можливий варіант визнання заповіту недійсним. При цьому, часом відкриття спадщини є день смерті особи або день, з якого вона оголошується померлою, а так як визнаним недійсним заповіт може бути лише при його оголошенні, заповідач вже не зможе його змінити і спадкування буде відбуватися за законом.

При написанні заповіту неможливо підтвердити, в якому стані знаходився заповідач та чи співпадали його воля та волевиявлення, чи не складений такий заповіт під впливом загрози або насильства, чи усвідомлював заповідач свої дії.

Також виникає питання щодо встановлення дати оголошення заповіту, у ЦК законодавчо не закріплений граничний строк для повідомлення близьких родичів спадкодавця про оголошення змісту заповіту та строку призначення нотаріусом дати такого оголошення [2]. Загальний строк для прийняття спадщини становить 6 місяців, тому, якщо спадкоємці дізналися про свої права на спадкування після закінчення строку на прийняття спадщини, будуть вважатися такими, що пропустили строк для її прийняття і закликатимуться до спадкування спадкоємці за законом.

На мою думку, задля уникнення неточностей пов'язаних зі складанням секретного заповіту потрібно дозволити нотаріусу ознайомлюватися зі змістом заповіту, оскільки діюче законодавство і так покладає на нотаріуса обов'язок зберігати таємницю нотаріальної дії. А якщо ж нотаріус виявиться особою недобросовісною, то йому нічого не зашкодить сповістити зацікавлену особу про те, що заповідач склав заповіт.

Потрібно зазначити, що строк оголошення секретного заповіту має встановлюватися нотаріусом, але він не повинен перевищувати строку для прийняття спадщини. Якщо до нотаріуса надійшли відомості про смерть заповідача в строк, коли оголошення заповіту неможливо здійснити в межах терміну для прийняття спадщини, то строк для прийняття спадщини має продовжуватися на три місяці з дня, коли буде оголошено зміст заповіту [2].

Отже, через недостатню врегульованість нового інституту, поширеність складання секретних заповітів невелика, тому необхідності зміни до ЦК, які торкатимуться всіх аспектів у регулюванні відносин пов'язаних зі складанням секретного заповіту.

Література:

1. Цивільний кодекс України від 16 січня 2003 року № 435-IV // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – №№ 40-44. – ст. 356.
2. Леськів С. Р. Спадкування за заповітом: цивільно-правові аспекти [Електронний ре- сурс] / С. Р. Леськів, Т. Б. Процюк // Порівняльно-аналітичне право. – 2014. – № 4. – С. 85- 88. – Режим доступу: http://www.pap.in.ua/4_2014/22.pdf.